

CLUJ
BIBLIOTECA C

<p>ORADEA-MARE (N.-VĂRAD) 15 august st. v. 27 august st. n.</p>	<p>Ese in fiecare duminică Redacțiunea: Strada principală 375 a.</p>	<p>Nr. 33.</p>	<p>ANUL XXIX. 1893.</p>	<p>Prețul pe un an 10 fl. Pe 1/2 de an 5 fl. Pe 1/4 de an 2 fl. 70 cr. Pentru România pe an 25 lei.</p>
---	--	----------------	-----------------------------	---

Primul bal.

Comedie intr'un act.

Persónele:

- Robeanu, medic, dl C. Nottara.
- Lia, soția lui, dna Ar. Romanescu.
- Mitică Zornescu, dl C. Costescu.
- Simion, sluga lui Robeanu, dl C. Catopol.
- Catinca, fată in casă la Robeanu, dna M. Ciucurescu.

Scena se petrece iérna in casa lui Robeanu, in Bucu-
reși.

Teatrul infătoșeză o elegantă sală de mánecare. — Mésa e pregătită pentru un mare supeu de bal. — Scaune de-alungul mesei. — La drépta un cămin cu o mare oglindă. — Lângă densusul un fotoliu, un scaun, și o mésză pentru fumat. — La stánca un bufet mare cu argintării și cristaluri. — Coșuri cu fructe și bonbóne pe mésză. — Ușă in stánca, ușă in drépta. — Fundul scenei arată, printr'o arcadă o seră de iérnă luminată. — O draperie bogată decoreză intrarea scenei. — Doue lampe ard pe cămin. — Candelabrele de pe mésză nu sânt aprinse. — La ridicarea perdelei pendula bate 9 ore.

Scena I.

Simion (cu mánile in solduri inspectând mésză.)
(Livrea néră cu șnururi galbene, vestă albă de postav, cu fir, culoși, de catifea roșie, ciorapi albi, pantofi de lac.) — 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 41, 42, 43, 44 p... a... tru... de... ci și cincil Bunl de s'or mai strínge ceva boerii, incap tocmai 50 de tacámuri. (Căutându-se prin buzunare.) Nal că iar am prăpădit-ol De când cu balul ăsta, mi-am perdut mințile și pace! Ba bine că nu le-aș fi perdut! Me rog să te pui dta

bun, tésér, sánetos și să restorni o casă intrégă, ca să faci loc gol pentru invértitul cocónelor și să strămuți lucrúșorele, să le stingherești, ba să le și mai fărâmi, că del om ești, numai și numai să-ți faci trebă și să aduni o sumedenie de lume ca să bé, să mánance pe socotéla ta... asta n'o pot eu înțelege odată cu capul! A! Să mergi bună-óră la alții, asta mai vine la socotéla, că stau frumușel la odihnă cu hainele boerilor in brațe și după ce m'am săturat de privit și de somn, mai dau o revisie pe la bufet! Chief pe socotéla altora, veđi bine! Dar de opt đile să me muncesc eu, să n'ani nici mésză, nici liniște cum se cuvine, prea e prea! adică vorba ceea: nu face că ți se face! Căinasem din calafară pe bieții feciori din alte case, trebuia să-mi cadă și mie beléoa in spinare! Și tot n'ar fi nevoia așa de cumplită, decă m'aș mai puté récóri cu vre-o vorbă bună dela boeri ori dela Tincuța — o bálăioră cu ochii că:

O ȘCIRE TRISTĂ IN INDIA.

BIBLIOTECA P. ULE

un ban mare — care me j \acute{o} că mai de hai decât pe un titirez! Aș! ți-ai găsit, tot ce fac nu e bine, ba uituc, ba nerod, ba gură cască, ba câte alea t \acute{o} te, de nu mai știu cum să deschid gura măcar și diavolița de fată me hărtuește într'una. Me mir cum n'am pus tacămurile pe dos, atâta n'au zăpăcit de-o săptămână cu afurisitul ăsta de bal. D'apoi fie! halal nici la princessa care dă de 40 de ani baluri în t \acute{o} te vinerile, n'are să fie așă de frumos ca la noi! Când te uiți la salonul pe care l'am lustruit sticlă, de mi-e milă să calc pe scânduri și mai ales la supeul (*inghite*)... cu fel de fel de bună-tăți... decât nici acum nu mi-o mări léfa cuconița, apoi nu mai e dreptate pe lumea asta! (*Deschide ușile dulapului, și aședă cofere de argint pentru șampanie.*) Pecat numai că or să se bé vinurile cele bune! Eu diceam Tincăi să mestecăm și de cel mai prost că boerii nu mai bagă de sémă în ferbințelă, dar mi-am aprins pae în cap, că m'a auđit coconița... ba nu m'o auđi vorbind? că eram într'un v \acute{e} rf de scară ștergeam polican-dru și Tinca eră în celalalt cap \acute{e} t al salonului... A str \acute{e} ns tot vinul cel mai așă, l'a închis și a luat cheia la dnei! Adecă ce me amestec eu? decât singuri dlor vor risipa, apoi vina slugelor este? Iiii! Și că mult mai e fără ast \acute{e} mp \acute{e} r... n'aș fi cređut nici odată, coc \acute{o} na tineră și purtată d \acute{o} r prin lume, cum n'a mai fost alta și țaca, țaca, t \acute{o} tă ȃiua, nu-i mai place nimic, nu-i mai intră nimeni în voe, vrea nu vrea, intră, ese, sc \acute{o} te, aședă, jos, sus, în t \acute{o} te părțile, ar osteni o sută de ómeni de s'ar potrivii flrii dsale, dar încă pe noi câteva biete slugi. Noroc că nu ne mai vin și musafiri, c'atâta ne-ar mai lipsi... (*iar se rotește în giuru! mesei.*) Păi! când ȃic eu! Nici la prințesa nu-i mai bine! Le-am aședat colea, dela meșteșug! (*Catinca intră cu doue coșuri de flori.*) Iaca și bălănica mea! Bine că te-ai indurat și de mine, sufletul meu!

Catinca (pun \acute{e} nd coșurile pe bufet.) Șcii că te găsesc nostim? Ce, eră să me țin de dta? Fără sindrofie nu-ți merge bine? Abiá scăpai din iatac acum. Până am îmbrăcat pe coconița, am cređut că turbez, nu altă ceva. E și mai avană decât inaintel (*Se uită în oglindă și se gătește.*) Ufl! imi huește capu de atâta cicălélă...

Simion (apropi \acute{e} ndu-se cu dragoste de d \acute{e} nsa.) Tocmai ca mine, puisorule! Și încă eu tot mai am răgaz când te v \acute{e} d pe tine, pe câtă vreme tu... (*v \acute{r} e s'o ia de talie.*)...

Catinca (dându-i peste mână.) Ia te mărginește! te poftesc, ca să nu ne stricăm prieteșugull... Mie nu-mi plac astea!...

Simion. Vai de mine, că amarnică mai ești! Bine, bre omule decât te iau de nev \acute{e} stă? Uite, să eșim d \acute{o} r cu cinste dela balul ăsta și lucru-i isprăvit! Popa Stoica ce trebă alta are?

Catinca. Se p \acute{o} te! Tocmai de aceea nu te pripil vom vedé mâne! Multe baluri am mai trecut și vorba dtale tot făgăduélă a remas!

Simion. Care baluri?

Catinca. Cele pe care mi le tot puneai soróce.

Simion. Cine-ți vorbește de alea! Baluri pe la străini! Eu îți vorbesc de balul nostru de astă séră. Cum e cel dint \acute{e} i bal ce-l dau boerii noștri de când s'au luat, ăsta e ăl bun, alalalte erau așă de-o smecherie de dragoste și de gură dulce!...

Catinca. Apoi veđi că tocmai de aia, te și poftesc să te mărginești... auđi dta șmecherie?... bine-ți ȃiceam eu că ești un nerod... gură dulce? îi vedé tu gură dulce, când or inflor \acute{i} căpșunele în cășlegi, b \acute{a} ete...

d \acute{e} că e vorba așă! (*Simion v \acute{r} e să-i ia mâna.*) Ia veđi-ți mai bine de m \acute{e} să! C'acum incep să pice musafrii!

Simion (privind-o cam de sus.) M \acute{e} să? Se cunoște că numai cu de ale g \acute{a} telei îți faci dta sémă, căci altfel ai fi v \acute{e} đut ce fel de m \acute{e} să mi-am injghebat! Poftim dudue și privește, nici la prințesa... (*cu ironie*) ce-ți vorbesc eu de prințesa dtale, mai mult decât la Dobrotin care e becher, și la cuc \acute{o} na Luxița Simiz \acute{e} ncă, care tot prin sat mânăncă, ai mai v \acute{e} đut dta mese? Iaca uite-te de vrei să cunoști ce va să ȃică o m \acute{e} să boer \acute{e} să... d \acute{o} r de géba nu m'am plimbat eu 7 ani cu cuconășul pe la t \acute{o} te băile din năuntru, am inv \acute{e} țat și noi ceva, așă s'o șcii dta, madmuzelo... (*inv \acute{e} rtindu-se într'un picior*) pe-acolo nu ajunge fite-cine, bălănico!

Catinca. Ia te mărginește!... atâta îți spun eu! (*pausă.*) Cuțitele de argint le-ai adus dela cuc \acute{o} na a mare?

Simion (c \acute{a} ut \acute{a} nd în busunare.) D \acute{e} că am perdut țidula... Ba n'oi perdé-o!... aș v \acute{r} e să te v \acute{e} d pe dta în locul meu! (*g \acute{a} sind o h \acute{a} rtie.*) Ah! (*mototolind-o și av \acute{e} rlind-o în sobă.*) Aș! h \acute{a} rtie de țigară!

Catinca. De le-ai cerut? du-te de le cere! Ba mai bine trimite pe cineva... pe Vasiliu vizitiu!... cine-o să deschidă ușa când o incepe lumea să vie... uitucule! (*ride.*) (*Simion se tot caută prin busunare.*)

Scena II.

Cei de sus. Lia (în roche de bal rosă cu o cing \acute{e} t \acute{o} re lată de panglică. F \acute{o} rte elegantă. O horbotă albă pe umerii goi. Vine din fundul scenei, din seră.)

Lia (inchei \acute{a} ndu-și o brățară.) Catinco, ce face domnul?

Catinca. Adin \acute{e} ori cetiá în odae la dlui.

Simion. I-am pregătit t $\acute{o$ te pentru îmbrăcat. Nici târđu nu e, abiá că bătură noue!

Lia (merg \acute{e} nd să se priv \acute{e} să în oglindă.) Să aduci o pungă de h \acute{a} rtie care e în seră Catinco și veđi decât n'am uitat mânușele pe pian în salon. (*Catinca ese prin fund. C \acute{a} tre Simion*) Regulat-ai cum ți-am ȃis, covorul pe scară și lămpel? (*Vorbește repede și scand \acute{a} nd vorbele. E visibil nerăbd \acute{a} t \acute{o} re și nerv \acute{o} să.*)

Simion (aprinđ \acute{e} nd câte-o luminare pe r \acute{e} nd din candelabre și apoi sting \acute{e} nd-o.) Fiți fără grijă, cuconiță! T $\acute{o$ te s \acute{u} nt la locul locului lor. Lămpel strălucesc par că ar fi la luminație! Asupra băeților să n'aveți nici-o bănuielă, s \acute{u} nt de-ai noștri. E Mihalache v \acute{e} rul Tincăi și nepotu-meu căre slug \acute{e} ște la Dobrotin, ăl de s'a d \acute{u} s la Paris. S \acute{u} nt spilcuiți ca niște coconășii!

Catinca (aduc \acute{e} nd o h \acute{a} rtie în formă de pungă.) N'am găsit mânușele nicăeri. Le-am c \acute{a} utat și în iatac și pe la domnu (*v \acute{e} đ \acute{e} nd mânușele într'o cută a cing \acute{a} t \acute{o} rei rochiei*) iaca mânușele erau aici (*i le dă.*)

Lia. Bine ȃici, le uitasem. Me g \acute{a} ndiam la altceva. Dă-mi coșurile cu flori. Aședă-le de-a r \acute{e} ndul prin vasele cele mici de sticlă. (*Deschide punga de h \acute{a} rtie și sc $\acute{o$ te mici bilete pe carele aședă, împreună cu un mic buchet, pe talere.*) Cum o incepe să vie lumea, să aveți grija de-a lăsa draperia dela seră și să nu o ridicăți până ce n'oi veni eu aici. Catinco, după ce vei isprăvi să pui fierul cel mic de frisat și o cutie de ace de cap lângă oglindă în odaia mea. Să infigi bolduri la panglicuțele de cotilion... o să le găsești în coșul meu de lucru.

Catinca. Prea bine coconiță! (*ese.*)

Scena III.

Cei de sus, Robeanu (in jachetă cenușie scurtă, cu pelerul cam in neregulă, cu cravată colorată cam strîmbă, cu o carte in mână intră din stînga.)

Robeanu. Dragă, unde mi-ai pus biuroul, că nu-l găsesc nicăeri.

Lia (din capul mesei.) Biuroul? (*gândindu-se puțin, privind la Simion.*) Ah! știu! L'am pus de-asupra lădiilor sub scară. Eră să-l așez în odaia de bae unde am grămădit celelalte lucruri, dar Simion a ținut că pôte să ai nevoie de dînsul și l'am pus mai la îndemână...

Simion. E după perdea coconășule, în dosul dulapurilor cu ierburi și cu chipurile cele de ipsos.

Robeanu. Și asta vré să țină la îndemână?... Mi-ai mutat și dulapurile? Bine, dar o să mi se prăpădescă colecțiile! Cine știe cum le veți mai fi trântit acolo unele peste altele! Intru ce strică decă le lasai unde erau la locul lor?

Lia. Dar bine, chéri, cum eră să le las? se stricau de tot atunci, am trebuit să fac odae de fumat în biblioteca ta. Înțelegi că nu le-ar fi mers tocmai bine (*apropiindu-se de dînsul.*) Ce fel? Nu te-ai îmbrăcat încă? Uite, sînt aprópe de 9 și $\frac{1}{2}$, o să începă lumea să vie. N'o s'o primesc dóră eu singură! Du-te răpede de te îmbracă și lasă biuroul și colecțiile in pace, că stau ele bine unde le-am pus.

Robeanu. Da, de bine! ai resturnat cu deseversire casa intrégă cu balul teu, nu știu decă-mi voi mai pute găsi și capul cu regula care mi-ai făcut-o aici.

Lia (impingendu-l spre ușă.) Du-te mai bine de te îmbracă și lasă imputările pe urmă. Acuma nu am vreme să le ascult. Nu veți câtă trebă este încă de făcut? Aide, fă-mi-te frumos, decă vrei să nu încep eu a cărti! (*il duce de braț până la intrare.*)

(Va urmă.)

D. C. OLLANESCU.

Maxime și aforisme.

Ómenii mari folosesc timpului lor — cei practici il exploatează. *H. W.*

Geniul află o idee, talentul o formă. *A. T.*

Unii incungiuură binefacerea prin aceea, că condamnă ingratitudinea. *A. T.*

Fericirea o căutăm adesea și după ce deja o am aflat. *H. E.*

A spune totdauna ceea ce șcim mai bine, însămnă a purtá in busunar un bricég deschis. *A. R.*

Cei mai mulți părinți coreg in copfii lor propriile lor defecte. *R. M.*

Din brusture nu se face trandafir ori cât l'ai udá cu parfumuri. *i.—g.—b.—*

Poetul care voește, să inalțe și lumineze poporul seu, trebue să fie optimist in interiorul seu. *Rudolf Lothar.*

Unitatea cu sine ênsaș dá rezoluțiune. *F. M. Radetzki.*

Nimic nu e mai periculos ca un amic imprudent — e mai de preferit un inamic înțelept. — Cel ce face numai ce voește, face adesea ceea ce n'ar trebui să facă. *Proverbial.*

Tactul e spiritul inimei. — O națiune care șcie iubi și admirá e încă departe de a muri. *Renan.*

Traduse de CAMIL B...

Frica mamei.

Urlá un viscol mare 'n sat,
Bătea din munți un vînt turbat;
De gróza mare, ómeni, vite,
Fugiau, căutându-și adăpost,
C'asă urgie n'a mai fost
Din vremuri vechi și pomenite.

Prin asta vijelie grea,
Un glas duios se tînguia,
O mamă se bociá din pórtă:
«Vai Dómne, mare Dumneđeu,
Ce face-acum băiatul meu?
De frică sînt aprópe mórtă.

«S'a dus la boi și n'a venit,
Dór fulgerul mi l'a treznit,
Me prind fiori ce limba-mi légă,
Rentórcemi-l, o Dómne, viu,
Să-l strîng la piept, că n'am alt fiu
Și-i bun, el mi-i nădejea 'ntrégă!»

Și iată că pe multe sus
Zărește pe băiatul dus,
Grăbind in jos, cum vine!
Ea-i strigă-atunci: «Copil stricat
Ce ești, da reu m'ai infricat!...»
Ș-apoi il bate bine, bine.

IOSIF VULCAN.

Dragostea bărbatului.

Será odată o femeie ș-așá se socotiá de iubitá de bărbatul seu, că-și inchipuía că Dómne ferește când s'ar întemplá una ca aceea să mórá ea, bărbatul seu nu s'ar mai insurá cât îi lumea.

Intr'o țin se strînsese mai multe femei. Vorbesc una una, alta alta, mai de copii, mai de bărbați, până ce ajunge vorba și spune și nevêsta cât îi de dragă bărbatu-seu.

Soro-sa i spune, că nu-i așa și pe dincolo; dar ea se ia cu dînsa la sfadă și la cele din urmă pun amêndoue pe nu știu cât.

— Șcii ce, — țin soro-sa, — de ađi inainte s'ascuți ce ț-oi spune eu și nu cumva să ieși din cuvêntul meu.

O ia acasă la dînsa ș-o ascunde 'n pod; apoi ia câteva bucăți de cêrá și face un chip așa să juri că-i soro-sa. Și cum eră cumnatul seu dus in căraușie, ia chipul cel de mort, il aședă pe laiță, i pune toiag in mână și face tótă rînduêla morților. Chiamă pe popá și pe dascál de-i citesc. Vin ómenii de-și ieu iertáciune. Vine și bărbatu-seu, mai cumpêrá ce mai cumpêrá, pregătește praznicul; o bocesc, i cetesc, o pun in sicriu și o pornesc la biserică bocită de care mai de care.

O ingrópă preotul, o pecetluește, îi dá și găina peste grópă și se mântue tóte; apoi liniștiți se întórnă norodul fiecare la casa lui.

Iar cel cu mórtă, vede că nu-i bine singur; că n'are cine să caute de gospodărie, să-i facă mîncare lui și copiilor și că-i reu intr'un cuvênt.

Trece așa pôte ca o sêptemână; da cumnată-sa

unde prinde a-l căină și a-l povățui, c'asă și pe dincolo și că trebe să se 'nsóre.

El de-odată nu se predă, căci îi nevêsta încă caldă, dar cumnată-sa ȳice, că de-ar ști el, că are una tocmai pe potriva surora-sa, să juri că-i ea și-i gospodină și pricepută și o naltă 'n ceruri cu laudele, până ce induplecă pe om să se 'nsóre cu aceea.

Se duce omul la cumnată-sa de vede femeiușca ce i-o gătiá și ce mare lucru, de n'ar ști și nu ș-ar fi vęđut nevêsta mórta, ar puté să jóre că-i ea.

Se dau in vorbă, se inteleg, iar iatá că pent'un om vęduvoi face te miri ce și mai nimica, le pune numai popa chiresteiele 'n cap și-și légă ȳilele de acolo inainte.

ȳși ia omul nevêsta acasă, da îi dragă de nu șcie unde s'o puie și ce să-i deie. Și-i pare frumósă ca só-rele și harnică par că-i de foc și ce mai la deal la vale fără cusur.

Femeia stă numai și se gândeșce: Adică nu-s óre eu tot aceea și pentru ce face bărbatu-meu asta cu mine?

Socoteșce femeia, care-i pricina, dar nu se póte ȳumeri. Pe copii la mésză nu-i mai primia odată cu ei și cât ȳși bâtea femeia gura ca să-i lase și pe dęșii la un loc, nu erá de chip, că ce șciú ei și de ce să nu steie a parte, c'asă a stat și el la părinti și câte și mai câte; apoi să nu le deie din fiecare fel de męcare, că dęcá au mămăligă, nu li-i destul să ȳică Bogdaprosti? «Da ce socoți tu femeie, că acu să-i ȳin pe lângă mine cât îi lumea și pământul; să-ți iésză din cap, am să-i dau la stăpân, cum m'au dat și pe mine, să-și agonisésză a lor și să șcie cum se munceșce de se căștigă banul, nu numai tóte cele de-a gata, să se 'nveșe prin străini și cu bine și cu reu și să 'nveșe minte».

Ș-așá urgisiá el copii să nu-i vędá 'n ochi ș-așá dęcá ar fi putut să-i fi scos din casă.

Femeia vede și inghite numai noduri, dar aștéptă să-i vie draguș la cauș. Trece așá cât trece, intr'o ȳi femeia vré să se suie să scótă niște castraveți murați din poloboc și n'avea pe ce se sui ca s'ajungă.

Vede bărbatu-seu și chiamă pe bățelul cel mai mărișor și-i spune să se suie el, că nu l'a luá dracul de-a scóte el castraveții.

Atunci nevêsta îl plesni c'o palmă peste ochi, de numai i scápără pe dinainte:

— D'apoi așá erá să faci tu cu copii mei, de aș fi murit!?

— Și ce póte dta ești nevêsta mea cea dintěi?

— Firesce că da. Te-am cercat numai să te vęd ce poți și cu adevérat că m'am umplut de bulgări și de bânzá de câte am vęđut și am inghițit; da asta a pus vęrf la tóte.

ELENA D. O. SEVASTOS.

Să remâi și tu ca mine.

Ș voi să sbor la sóre,
Să-i fur rađa lui cea vie,
Și cu ea podóbă astfel
Congiurat doru-mi să fie.

Să-l pornesc in a ta cale
Viu, cât e de arđetor,
Să remâi și tu ca mine
Fermecat și doritor!

ANA CIUPAGIA.

Lumea latină inainte de Roma și zidirea Romei.

(Urmare.)

3. *Picus.*

Picus a fost fiul lui Saturn, iară muierea lui a fost nimfa Canens, fata Vaniliei muierei lui Ianus¹. Picus a locuit in Laurentum, capitala Latiului și după tradițiunea Laurentilor s'a considerat de primul rege al lor. In Laurentum a fost regia (curtea regésză) și regii țerii aci au primit demnitatea regésză și ungerea și aci s'au adunat bętrânii la sfat și la sacrificiu². Picus a fost nepotul ȳelui Mars (ȳeu de rėsboiu), augur, vęnător mare și erou in lupte³.

Picus se ȳice și regele Aboriginilor (autochtoni, primii locuitori ai țerii) din Latiu. Iară unii spun, că pământul fiind acoperit de potop, mulți din diverse regiuni au fost adunați ici cole in munții unde fugiră; din aceștia, unii căutând loc de aședare și aduși in Italia, se numiră Aborigines. Pe veniții aceștia, Picus i-a primit și le-a permis, ca să trăésză cum vreu⁴.

4. *Faunus.*

După Picus in Italia a domnit Faunus. Pe acest Faunus mai mulți l'au ȳis identic cu Silvanus, iară unii l'au numit și Pana séu Pan⁵. Domnind dară Faunus cam cu 60 de ani mai nainte de a veni Aenea in Italia, Evander Arcas, fiul ȳelui Mercuriu și al nimfei Carmenta, cu muma sa la olaltă a venit in Italia⁶. Evander la admonițiunea mamei sale a trecut in Italia și pentru erudițiunea sa singulară și știința literilor, in timp scurt a intrat in familiaritatea regelui Faunus și prin acesta a fost primit cu ospitalitate și grațiá și el a căpętat nu o mică porțiune de agri pentru cultivat, ce el a împărțit-o soților sei, și după ce a edificat locuințe pe acel munte, pe care ei mai intěiu l'au numit Pallan-

¹ După unii Circe, după alții Pomona, a fost muierea lui. Pilumnus fratele lui Picus, după tradițiunea orașului Ardea al Rutulilor a fost strămoșul regelui Tornus, pe care-le-l vom intělni mai târđiu. L. Preller Röm. Myth. pag. 332.

² Virgilie in Aeneid. VII. v. 170. descrie palățiul lui Picus.

³ Paserea Picus (ital. picca, gazza, ciocnítórea) s'a adus in legătură cu regele Picus, și asemenea s'a considerat de un profet al ȳelui Mars. In Roma mai târđiu s'a aflat altar in onórea lui Saturnus Stercutus și se ȳice, că a fost rădica de fiul seu Picus.

⁴ Sex. Vul. Vict. pag. 5... et quibus quosdam sedem querentes, pervectos in Italiam Aborigines appellatos. Eos advenientes Picus excepit, per minos vivere ut vellent. Salustius Crispus cap. VI. descrie pe Aborigini... Cumque his (Troianis) Aborigines, genus hominum agreste, sine legibus, sine imperio, liberum atque solutum. Virg. in Aeneid. VII v. 45. vorbeșce de Picus ca fiul lui Saturn și regele Aboriginilor.

⁵ Sex. Aurel. Vict. Origo Gentis Romanae pag. 6. Post Picum regnavit in Italia Faunus. Hunc Faunum plerique eundem Silvanum, quidam etiam Pana vel Pan esse dixerunt. Și poeții latini folosesc numele Pan, p. e. Virgilie in Georgicon III. V. 392 Pan deus Arcadiae captam se Luna fefellit. Virg. in Eclog. IV. Pan etiam Arcadia mecum si iudice cantet.

⁶ Pan se ține de mythologia grecésză. L. Preller Grich. Myth. p. 581. Pan e ȳeu de origine grecésză din munții Arcadie¹ (provinciá in Grecia) ȳeu deosebi al pășunilor și in urmare al turmelor. Pan e fiul lui Hermes (la Romani Mercurius) și a fetei lui Dryops (Păduranu, Silvanus) și Pan insemnă Paon, adecă: pașunătorul, pascėtorul. Evander din Arcadia (de și in mythologia grecă nu e amintire de el) vine la Italia și el represintă cultul lui Pan.

Aenea, după cum vom vedé mai târđiu, vine după an. 1184. ant. Cr. in Italia, deci dęcá Faunus a domnit cu 60 de ani mai nainte, atunci Faunus a domnit pe la 1244. ant. Cristos.

Pe malul gârlei.

teum după aceea, noi Palatium Țeului Pan i-a rădicat un fan adecă templu¹.

Pentru acésta Evander a fost primul dintre toți carele a învățat pe Italici, ca să citéscă și să scrie cu literile, ce — in parte — ênsuș le învățase mai nainte. Și tot el a arătat mai întéiu fructe aflate in Grecia și a învățat modul de a seménă și pentru cultivarea pământului primul a fost in Italia, carele a injugat boi. După scurt timp a venit și Hercules la Italia și regele Faunus a dorit și amicéța lui².

Faunus a fost fiul lui Picus, iară ca muierea lui se numește acuș Vițelia, care a fost și Țină, acuș Marica o nimfă, acuș Fauna, o nimfă de pădure și Fauna se numește și o fată a lui.

Faunus — după tradițiunea din Latium — asemene se numește regele Aboriginilor și prăsitorul viței de regi și de nobili și a fost un rege înțelept și bine-meritat, carele a fundat cultura și ordinea³. După mörte a fost numit un Țeu Indiges, a fost premărit cu cântece și sacrificii și cultul lui s'a lățit și a remas un cult din cele mai vechi⁴.

(Va urmă.)

AT. M. MARIENESCU.

Pe cea gârlă.

Pe cea gârlă 'n unde repeți,
Ce desmărdă mlădiósă
Chipul sörelui, se plecă
Salcea 'n frunȚe de mătasă.

Dör să scape de-a ei umbră,
Gârla 'n veci in veci alérgă —
Astfel vremea vieții fuge
Urma jelei ca s'o spargă.

Dar zădarnic! Véra, frunȚa,
Êrna, crénga umbră-i dă;
Gârlă, vremi, fugiți intr'una,
Unda trece, umbra stă.

A. CONTA.

¹ Sext. Aur. Vict. pag. 6. Evander ob singularem eruditionem atque scientiam litterarum, brevi tempore in familiaritatem Fauni se insinuavit, atque ab eo hospitaliter benigneque exceptis non parvum agri modum ad colendum accepit, quem suis comitibus donavit, in eo monte, quem primo tum illi a Pallante, Palanteum, postea nos Palatium diximus.

L. Preller Röm. Myth. pag. 365 Țice: Grecii — după cum se cunoșce — pe romanul Evander, adecă: Faunus, ca întéiul colon și possessor al Palatiului, s'a făcut de un grec din Pallanteum orașul mic de munte din Arcadia. — Faunus (ce însémăna bun) se Țice identificat cu Evander (bun om) și acest nume ar fi numai o traducere a latinului vechiu: faunus.

² Sext. Aur. Vict. p. 7. Compertoque quibus parentibus ortus esset Hercules, rem ita uti erat gesta, ad Faunum pertulisse (Evander); tum eum quoque amicitiam Herculis cupidissime appetisse. Hercules e grecul Herakles și asemene e Țeu, e apărătorul păstorilor din Italia, stă lângă Faunus și Silvanus, adecă are asemeni însușiri. — Hercules vine cu Argeii séu Algirii din Argos in Grecia, și coloniséză pe o parte a țermului, unde mai târȚiu s'a fundat Roma. L. Preller R. Myth. p. 644. — Numele Argeii séu Algirii ne conduce la mithul despre Heraeles din Argos, carele in servițul regelui Eurystheos implineșce 12 lucruri.

³ L. Preller pag. 339. 341. 353. 359. Svetimius Vitell. 1. Virg. Aeneida X. 550.

⁴ Indiges un om din periodul anterior, dar mai târȚiu indeit și remas ca geniu al apărător al poporului roman.

Felurimi.

Creerul femeilor. Țiarul «Vraci» relatéză că celebrul profesor Bischof dela universitatea din Petersburg érá cel mai inverșunat adversar al emancipării femeilor. El susținea, că creerul femeii e incapabil să studieze șciințele abstracte, de óre-ce greutatea medie a creerului femeiesc e de 1250 grame, pe când a celui bărbătesc de 1350 grame, așa dar acest din urmă e mai greu cu 100 de grame. Ca să confirme și mai mult tesa sa, Bischof a lăsat ca după mörtea sa să i se cântărescă creerul, ca ómenii să vedă, că el are dreptate. Așa s'a și făcut. Dar spre marea mirare a bărbăților s'a aflat, că creerul celebrului savant nu cântăria decât 1241 grame, adecă cu 9 grame mai puțin decât cel femeiesc! Óre ce-ar mai Țice Bischof decă s'ar puté sculá din grópă?

Nevéstă, áómnă și consórtă. Reposatul David Strauss a lăsat între alte hârtii ale saie și una pe care a scris următórea observare interesantă: Când doi se însórá din iubire, ei sânt: bărbat și nevéstă; când din comoditate: domn și dómnă; când din interes: consórtă și consórtă. Nevéstă își iubeșce bărbatul, dómnă îl cruțá. Consórtă îl suferé. Bărbatul pentru sine are o nevéstă, pentru prieteni o dómnă și pentru lume o consórtă. Bărbatul bolnav e ingrigit de nevéstă, cercetat de dómnă, despre starea lui se intereséză consórtă. De economie se ingrigéșce nevéstă, de casă dómnă și dátátóre de ton e consórtă. La plimbare mergi cu nevéstă, călătóreșci cu dómnă și excursiunile le faci cu consórtă. Necasul îl imparte nevéstă, banii dómnă și datoriile consórtă. Decă mori te plânge nevéstă, te regretá dómnă, iar consórtă... pórtá doliu.

Inteligența rândunecelor. Un învățat raportéză urmetórele academiei de șciințe din Paris: Am vedut, Țice dênșul, o rândunică care din întâmplare și-a prins piciorul intr'un laț făcut la capétul unei sfori al cărei celalalt capét érá legat de streșina unei case. La țipetele de spaimă ale nenorocitei se strînseră mai multe sute de rândunele și tóte ciripiau intr'un chip jalnic. După un timp destul de lung de indoélă, una din ele inventá mijlocul d'a scăpá pe tovarășa lor, îl făcú înteles celoralalte rândunele și îl puse indatá in execuțiune. Tóte rândunele se deterá mai la o parte lăsând loc liber in giurul prisonierei; apoi incepurá să trecá pe rënd pe lângă șfórá căreia îi dádeau câte o lovitură cu ciocurile. Loviturile astea aplicate pe acelaș punct se urmará din secundá in secundá vr'o jumétate de cias, când sfórá se rupse. Atunci captiva eliberatá fu dusá in triumf de credinciósele ei tovarășe.

Atăcată de un vultur. Faptul că paséřile mari de pradă atacă câte odată pe copii, a fost pus la indoielă de mulți. Iată inse un cas și mai ciudat: In apropiere de Albinen (Francia) o femeie bétrână care se adăpostia sub un pom vedu fără de veste un vultur enorm venind spre dênșă. Femeia țipá, dar paserea nu se spariá, din contră ea incepú să sbóre in cerc in giurul bétrânei și din când in când se repeđia asupra ei și o lovia cu ciocul séu cu aripele pentru a o ameťi. La țipetele femeii alergară câțiva țerani și numai atunci vulturul se decise să plece. Femeia érá acoperită cu sânge și e sigur că ar fost omorită de vultur, decă nu ar fi sosit la timp țeranii.

Cine șcie să se umileșcă, când are dreptate, se rădică. (Proverb german.)

SALON.

Doce lacrimi.

Tótă nóptea am audít Oltul. Ce mâníe de apă!
Şi tótă nóptea am visat... o jale depártatá... un
popor revoltat...

Cine me ţinea legat?

Nu puteam să me mişc.

Aş fi voit să ies înaintea aceluí vuet covêrşitor...

Să nu fii liber când alţii se bat... Cât de grele sânt
lanţurile...

Oh! libertate, nimic nu e mai scump decât tine!

A doua ăi am sărit în picíore. Lanţurile cădurá
resunând sinistru.

Eram liber! Ce fericit e omul liber... A, nu, me
deşteptasem.

Oltul vuiu, colos vecinic în mâníe şi în revoltá.

Trebuía să-l vèd, prea seméná cu un popor re-
voltat.

Ce mărétá jale în imensitatea tăcutá!

Plecai.

Şoséua se încovóe între Olt şi dealurile cari se
ridicá unele peste altele, până se perd în înálţimi fumú-
rii şi albastre.

Aerul e limpede, tremurátor şi viu; roua se in-
tinde, ca un riđil presárat de diamante, pe d'asupra
pajiştilor cu flori adormite de rēcórea diminétei. Dór
cicorile, ochi mari şi albastri, veghiézá în valurile de
fénétá nemárginitá.

Oltul se înfurie izbindu-se de stânci; spumegá de
mâníe; se aruncá peste stânci şi cade în ochiuri iuţi şi
adânci. Par că-l sfredeleşce cineva.

Câte glasuri nu se ridicá din apă! Un plâns sub-
ţire inghiţit de un gémét, o şóptá acoperitá de un a-
cord de orgá, un ţipet desperat şi un marş funebru; şi
din inválmáşala tuturor un cuvânt fioros: «vino! vino!»

Cine a audít acéstá chemare a apelor fără să se
cutremure?

Şi mergénd dus pe gânduri mi se părú că aud
un glas arginţiu, tremurátor... câtá melancolie în acest
cântec! De sigur nu mi s'a părut. Oltul prea e mare
ca să fie aşá de blând-melancolic.

Ascult bine...

Pe un platou înalt, o bisericá. O mulţime de cruci
de lemn impregiurul ei.

Nu se vede nimeni, dar de acolo vine cântecul.

Me apropiái.

Me opríi ca să ascult.

Ce glas divin! E doiná? e bocet? Se aud câteva
cuvinte, aceleaşi şi aceleaşi repetate fără sfêrşit.

Me suíi pe platou.

O fatá tinerá, ca de 18 ani, aplecatá pe un mor-
mément, smulgea bálării, şi cântá, şi bocíá.

Când me vèdú, tresári.

Se uitá lung la mine.

Se rumeni, apoi plecă ochii în jos şi íşi scutură
mânile.

— Ce faci aici, suratá? O întrebai eu şi mi se
bátú inima.

Genele i se lipirá de frunte. Ce ochi mari şi al-
bastri, ca doue flori de cicóre!

— Ingrigesc alde părinţi... respunse ea arátân-
du-mi doue cruci vechi de lemn.

— Ací odihnesc?

— Ací, şi le-am pus la cap doi vişini şi amên-
doi infloresc, dar se scutură şi róde nu fac.

«Améndoi infloresc şi róde nu fac» îngânai eu şi
plecai ca să nu turbur odihna morţilor şi a unui suflet
senin şi plin de restrişte.

A doua ăi m'am sculat şi mai de diminéţá.

Pe acelaş drum.

Şi iar audíi glasul şi-mi părú mai trist... şi se
ducea tremurând şi mai departe.

Intr'o clipá fusei pe platou.

Ea smulgea bálării de pe doue morminte alătorea
cu celelalte. Şi crucile de lemn nu erau aşá de vechi.

Se uitá blájin şi trist la mine.

— Ce faci aici, suratá?

— Uite, ingrijesc alde surori...

— Ací odihnesc?

— Ací, şi le-am pus la cap doi meri şi améndoi
infloresc, dar vântul le scutură flórea şi róde nu fac.

— ... dar vântul le scutură flórea şi róde nu
fac...

A treia ăi nu se luminase de ăiuá şi m'am sculat.
M'am dus repede la platou.

Am ascultat.

Nu s'audiá nimic.

Oltul venise mare. Par că erá un popor revoltat.

Ce trist se grámădesc crucile impregiurul bise-
ricii...

Unde erá acel glas tremurátor şi melancolic? Nu
mai avea pe nimeni de ingrigit? Destul, avea destul...
pe cin' să mai ingrigéscá?

Aş fi vrut s'o vèd, s'o întreb cine e?

Şi sânt atât de triste mormintele fără cântecul ei
prelung şi subţirel...

Mi se pare? séu crucile s'au mişcat din loc... ađi
sânt mai strímbe ca eri şi alaltáeri. Doue se plecă una
spre alta par c'ar voi să se sáruce, pe furis, să nu le
audá nimeni...

Când ajunsei acolo, tresárii.

Ea smulge bálării de lângá-o cruce nouá.

— Ađi n'ai cântat. íi ăisei eu, neşciind cum să
incep vorba.

— Ađi nu voiam să vîi... ími respunsea ea.

— Frate?

— Nu...

— Sorá?

— Nu.

— Dar cine?

— El... respunse fata şi doue lacrimi mari íi
picá pe mormémentul próspét.

— El... şi mi-a ăis: de ţi s'o urí cu străinii, să
vîi la capul meu...

Şi la capul lui un măceş stufos íşi plecă ramurile
lungi, încárcate cu rásuri úşurele.

Am plecat.

Cine ar fi putut să turbure atáta melancolie şi
iubire?

DELAVRANCEA.

Sânt femei cari trec prin viétá, precum o adiere
binefăcétóre trece printr'o tufá de flori. Améndoue im-
prăşcie în urma lor tóte mirezmele.

Vrei să te iubescă bărbatul?

Cea dintâie datorie a femeiei este să-și iubescă bărbatul și să câștige dragostea lui. Dacă ajunge la acésta, tóte celelalte greutateți dispar.

Nu póte inse să isbutescă decât prin simțiri drepte; trebuie ca bărbatul să fie indată convins de dragostea ei. Acéstă convingere i-o poți da, nu prin cuvinte dulci séu mângăeri dese, nu prin ingrigiri afectate și care bat la ochi, dar prin o iubire tainică, printr'un devotament delicat, care priveghiéază tóte, dintr'o mișcare, și care n'are aerul de a cere nici o resplată.

*

Chiar dacă inima femeiei este amărită, ea trebuie să pară veselă și liniștită. Nimic mai frumos, nimic mai plăcut decât femeia care suride și vorbește! In nici o impregiurare și sub nici un cuvânt, decât țfi la fericirea ta, nu lăsă să se vedă că ești nemulțumită, supérată séu jignită.

*

Trebuie să faci tot ce-ți stă prin putință spre a urmă obiceiurile bărbatului, până ce vei isbuti să le urmeze el pe ale tale, decât cređi că sânt mai bune.

Nu loví de-odată intr'un obicei înrădăcinat; vei găsi in inima ta destule mijlóce spre a-l combate incet și cu folos.

*

Să nu fii bănuitoré, să nu fii gelósă; aceste defecte sânt viespele căsnicieí, primejdiile vieții. Arată-te plină de incredere, și bărbatul îți va urmă pilda.

*

Da, e lucru lesne chiar pentru o femeie să fie iubită de bărbatul ei. Are o mie de mijlóce care dau bărbatului ceea ce nu póte să găsească aiurea și-l rețin acasă pe nesimțite.

*

Considerația bărbatului crește in raport cu aceea a femeiei, séu scad amândoué împreună. Spre a fi fericit in căsnicie, trebuie să te poți bizuí pe considerația celorlalți; ea nu lipsește nici odată acelor ce șciu să asculte aceste povețe.

*

O femeie nu va fi fericită, până ce nu va fi incredințată că place bărbatului ei. Va isbuti totdeauna să-i placă, decât va avé tact, decât-și potrivește portul după placul bărbatului, decât prevede cea ce póte să-l seducă.

*

Nu fi nici risipitoré, nici sgârcită cu mângăerele tale. Mai bine să fii dorită decât să-ți fie mângăerile reu primite.

*

Ești frumósă: de aceea când vei fi măritată, fluturii vor sburá in mare numer in giurul celor douézeci de ani ai tei.

Ferește-te de laudele și complimentele lor, acésta fiind cel mai bun mijloc ce ei întrebuintéază spre a ascunde cursa ce-ți intind.

Șcire tristă 'n India.

Ilustrațiunea din fruntea foii nóstre imfătoșéază niște ostași din India, in momentul in care primesc șcirea despre mórtea unui soț al lor, care a fost un lup-tător vestit.

Impresiunea e fórte durerósă. Bărbatul care se află in planul prim, izbit de durere, stă să cađă și vérsă

ríu de lacrimi. Femeia de dinapoia lui își rídică mâ-nile desperată la cer; asemenea și celelalte femei, iar bărbatul din mijloc par că ține un discurs mângăetor.

Pe malul gârlei.

Are să trecă dincolo, gârla e mică, apa abia ajunge până 'n glezne, a și pus un picior in ea, dar e rece și se cutremură un moment. Ilustrațiunea a doua reprezintă momentul acesta.

~~~~~

TEATRU și MUSICĂ.

Primul bal. Sub acest titlu incepem să publicăm in nr. acesta al foii nóstre o gentilă piesă intr'un act de dl D. C. Ollanescu, unul din membrii noi ai Academiei Române. Piesa acésta erá să se jóce in stagiunea trecută a Teatrului Național din București, s'au împărțit și rolurile, precum le indicăm, dar reprezentațiunea s'a amânat pe stagiunea vítóre. Publicându-o, prin bunăvoința autorului, tragem asupra-i atențiunea diletanților noștri, cari caută piese originale și potrivite pentru densii.

Reprezentăție teatrală in Oravița. Junimea studióasă din Oravița va da, cu concursul mai multor domnișóre, o reprezentație teatrală, in 27 august st. n. in grădina otelului la «Coróna Ungariei». Se va jucá: «Mirésă pentru mirésă», comedie in 3 acte de Iosif Vulcan. Persónele: Nichefor Goron proprietar bătrán, dl Valeriu Popescu; Veronica fiica lui, dșóra Maria Cucu; Aureliu Iustinian avocat tiner, dl Valeriu Opreanu; Arcadiu, inginer, tiner, dl Ioan Fometescu; Ioan Cicarescu, septemvir pensionat, dl Traian Țeran; Virginia fiica lui, dșóra Rosalia Sulia; Ieronim Movilescu fost vice com. dl Alecsiu Patesan; Cleopatra soția lui, dșóra Maria Jumanca; Simeon Iluțan jude administrativ, dl Eugeniu Muntean; Rucsanda soția lui, dșóra Aurora Fometescu; Tarquiniu Superbu Ulpianescu cancelist notarial, dl Ioan Balteș; Gafia servitoré la Goron; Stan servitor tot acolo, dl Ioan Epure. După producțiune joc. Venitul curat e destinat fondului pentru inființarea unei școle de fetițe române in Oravița. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cvítá pe cale diaristică.

Concert și teatru in Sân-Miclăușul-mare. Corul vocal român gr. or. din Sân-Miclăușul-mare va da duminică la 15/27 august o reprezentație teatrală și concert, cu următórea programă: «75,000 de franci» comedie vodevil intr'un act de N. A. Bogdan. Persónele: Jupán Haralamb luminărar, dl Ioan Funar; Jenachi Vêrtej, subcomisar de clasa a II-sa, dl Pantelie Cútean; Trandafir, precupeț de zarzavaturi, dl Simeon Fóle; Lucsandrița, servitoré la Haralamb, dra Elena Albu. II. Concertul. 1. Motto: «Cântă române». 2. «Stâncuța», secstet de G. Musicescu. 3. «Baba și Moșnégul», secstet de G. Musicescu. 4. «Șoldan Vitézul» canțonetă de V. Alecsandri, predată de dl Ioan Funar. 5. «Oșténul român», secstet de G. Musicescu. 6. «Cântec bachanal», cvartet de Is. Vorobchievici. 7. «Moș bătrán», secstet de G. Musicescu. III Urméză 'dansul. In pausa dansului se va jucá «Bătuta și Clușerul».

Concert și teatru in Ciclova-montană. Tinerimea română din Ciclova-montană va da duminică la 15/27 august, cu ocașiunea hramului bisericesc, concert și reprezentație teatrală, sub conducerea invěțătorulu Vasile Jian. Programul: Cor și Cavatină din «Lucia»:

cor bărbătesc; «Florică», cor bărbătesc de Vachman; «Dor de mare», solo pentru bariton, muzica de C. Porumbescu, cântată de dl Mihai Jumanca; «Stăncuță», cor micst de G. Musicescu; «Herșcu Boccegiul», cântonetă de V. Alecsandri, predată de dl Aurel Giuca, teolog absolut; «Arvinte și Pepelea», vodevil într'un act, de V. Alecsandri. Venitul e destinat pentru renovarea bisericii de acolo.

Opereta la Teatrul Național din București. Am scris și noi, că direcțiunea Teatrului Național din București voește să compună o trupă română de operetă, care să jöce la sfârșitul stagiunii vfitöre. Ideia acésta pare că se va și realizá, inse in unire cu Teatrul din Craiova. Aflăm că comitetul Teatrului din Craiova e in tratative cu direcția generală a Teatrului Național din București, să facă o operetă comună, care să jöce in timpul stagiunii pe scenele ambelor teatre. Se speră că se va ajunge la un bun rezultat.

Concert in F. Giriș. Corul vocal al plugarilor români gr. or. din comuna F. Giriș, in Biharia, va da la 15/27 august concert in sala școlei. Programa: 1. «Carii pe Cheruvimi», tectset de Vorobchievici, esec. de corul micst. 2. «Adam și Eva», monolog tradus din franțuzește declamat de dl Teodor Daul, invēțător in Șomoșcheșiu. 3. «A rab gólya», poesie de Arany J., declamată de Ștefan Moț. 4. «De când...» doină populară, cântată de Barbura Țerēu. 5. «Sila», poesie de C. Boliac, declamată de Ioan Sērbu. 6. «A harang», poesie de Mentovics F., declamată de Georgiu Mărian. 7. «Po-veste», poesie de Lucreția Suciu, declamată de Flórea Crăciun. 8. «Ștefăniță Vodă», baladă populară de Alecsandri, declamată de George Nistor. 9. «Șci tu...» cvartet esecutat de corul micst. 10. «Szüretünk», poesie de Lévy J... declamată de Pavel Giurgiac. 11. «Copila română», poesie de Iosif Vulcan, declamată de Maria Giurgiac. 12. «Ești unit séu neunit?» poesie de I. Grozescu, declamată de Ioan Bodiu. 13. «Rugămintea din urmă», poesie de G. Coșbuc, declamată de Petru Pantea. 14. «Frunđuliță», cvartet esecutat de corul micst. Inceputul séra la 8 ore. După concert cină, — apoi joc. Venitul curat e merit pentru sporirea fondului societății.

Teatrul din Iași. Primarul Iașilor a primit dela dnii Fellner și Helmer, renumiții ingineri din Viena, planurile definitive ale teatrului național, cu tóte modificările introduse de consiliul tehnic superior. Licitățiunea dărei in întreprindere a diferitelor lucrări de construcție și de artă a acestei clădiri, va avé loc la 16/28 august.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Mitropolitul-primat Ghenadie la Orșova. In. Pr. SSa mitropolitul-primat Ghenadie al României, făcēdu-și cura la Marienbad, s'a întors de acolo la București pe la Orșova, unde a sosit in vineria trecută cu vaporul. Vicariul mitropoliei PrSa Ieronim Ploestean, insoțit de alte persoane, au vinit spre întimpinarea Em. Sale până la Orșova. Aici vicariul și preoții cu cari vinise, visită biserica gr. or. română. In acésta biserică, vicariul împreună cu ai sei admiră o evanghelie tipărită la monastirea Znagov din județul Ilfov, de ilustrul mitropolit Antim Ivireanul la anul 1697, in timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu, pe când erá egumen al monasterei. Sosind vaporul cu mitropolitul-primat, multă lume așteptă pe bord, care, in frunte cu vicariul

i făcū o primire căldurosă. Apoi luă loc dimpreună cu vicariul într'un landou tras de patru cai și urmat de alte cinci trăsuri, porni spre Verciorova. In tot parcursul, autoritățile militare și vamale maghiare, salutau cu respect.

Stipendii la Blaș. Consistoriul archidiececan din Blaș publică concurs pentru următorele stipendii: 7 din fundațiunea lui dr. Simeon Ramonțai și anume unul de 315 fl., unul de 100 fl., de 84 fl. și patru de câte 63 fl. Doue de câte 60 fl. din fundațiunea episc. Ioan Bobu. Unul de 70 fl. din fundațiunea Vajda. Șapte din fund. Șuluț și anume unul de 400 fl., doue de câte 200, doue de 100 fl. și de doue de 60 fl. Un stipendiu de 40 fl. din fund. Alutan și 4 din fund. Baldi de câte 80 fl.

Stipendii. Pentru anul școl. 1893/4 sūnt a se ocupá 14 stipendii á 50 fl. menite pentru eleve de părinți mai lipsiți de mijlöce, care vor fi adăpostite in internatul impreunat cu școla civilă de fete a Asociațiunii transilvane. Dece din aceste stipendii s'au creat din suma de 500 fl. v. a. votată Asociațiunii transilvane de adunarea generală din anul 1893 a institutului de credit și economii «Albina» in Sibíiu, iar patru din suma de 200 fl. donată Asociațiunii de dl dr. Aureliu Maniu, notar public reg. in Oravița. Pentru ocuparea acestor stipendii se publică concurs. Cererile au a se inaintá «Comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român in Sibíiu.»

Școla română de fete din Șimleu. Avis. Inscriserile la școla de fete a Reuniunii femeilor române selăgene se vor face in 1—4 septembrie st. n., iar prelegerile încep la 4 septembrie. La inscriere este de a se plăti didactru 4 fl. v. a. Pentru tacsă moderată elevele pot primí și instrucțiune in limba germană, francesă, forțe piano, ceie mai inaintate in etate și in croit și cusut de vesminte. Inscriserile se fac la subscrisul director de școlă care pöte servi și cu informațiuni mai detaiate. Șimleu 23 august 1893. A. Cosma, directorul școlei de fete a Reuniunii femeilor române selăgene.

Studentii români pe la gimnasiile neromâne. La Lugos in gimnasiul r. cat. au fost la finea anului 78 elevi români, 68 nemți și 48 maghiari. — La Baia-mare, in gimnasiul de stat, s'au prezentat la esamene 55 români și 194 maghiari. — La Timișóra in gimnasiul r. cat. la esamene au fost 72 români, 243 maghiari, 178 nemți și 21 sērbi. — La Sătmar in gimnasiul r. cat. 15 români, 312 maghiari și 22 nemți. — La Șimleul-Silvaniei in gimnasiul r. cat. 27 români și 73 maghiari. — La Careii-mari in gimnasiul r. c. 9 români, 232 maghiari, 14 nemți.

Cărți didactice oprite. Ministrul unguresc de instrucțiune publică a oprit din tóte școlele din țeră următorele cărți didactice: Ioan Maxim și N. Pilția: «Gramatica elementară a limbei germane», Brașov. Manliu: «Poetica română pentru cursul secundar», București. Slavici: «Istoria universală», București. Străjan: «Principii de literatură», Craiova.

Adunare invēțătorescă. Despărțēmēntul B. Comloș al reuniunii invēțătorilor români gr. or. din diecesa Aradului a ținut adunarea sa generală la 13 și 14 august, in comuna Nereu, din Torontal, sub presidiul proto-presbiterului Paul Miulescu. S'au cetit următorele disertațiuni P. Băran: «Despre sörtea invēțătorilor», Ioachim Munteanu din Beba-vechiă: «Despre desvoltarea spiritului omenesc până pe timpul Elenilor;» Iuliu Vuia din B. Comloș despre: «Importanța femeii in educațiunea națională» și Petru Avramuț despre: «Referințele intre

școlă și între casa părintească». Prelegeri practice au ținut învățătorii Petru Băran și Petru Avramuț. S'a constituit comitetul despărțământului, alegându-se președinte protopresbiterul Miulescu. Viitorea adunare se va ține la Sân-Miclăușul-mare.

C E E N O U ?

Hymen. Dșora Elena Theodorini, renumita cântăreță română, serbătorită în totă lumea, în sâmbăta trecută s'a căsătorit cu cavalerul George de Coquiel de Heirler; căsătoria religioasă s'a sevrșit la Paris în biserica Saint-Nicolas du Chardonnos și în capela română de acolo. — *Di Dănilă Mălaiu* și dșora Valeria Bal se vor cunună la 3 septembrie n. în Ilva-mare.

Adunarea Asociațiunii transilvane amânată. De vr'o doi ani adunările năstre culturale dau de pedece; diferite cauze, în anii din urmă cholera, s'au pus în cale drept stavilă. Astfel adunarea societății pentru fond de teatru român de doi ani nu s'a putut ține și ne temem că nu se va pute nici în anul acesta. Tot din cauza cholerei, s'a amânat pe timp nedeterminat și adunarea generală a Asociațiunii transilvane, care avea să se țină în duminica viitorea (27 august) la Năsăud, unde au și început să se facă pregătiri pentru primirea adunării.

Biblioteca și alte obiecte ale lui George Barițiu. Aflăm din «Transilvania», organul Asociațiunii transilvane, că s'a primit în posesiunea Asociațiunii biblioteca regretatului George Barițiu, dăruită de moștenitori; această bibliotecă constă din 438 opuri în 510 tomuri și 563 broșuri. Di I. G. Barițiu, din însărcinarea coneredilor a mai transpus în posesiunea Asociațiunii următoarele obiecte, respective documente donate Asociațiunii: Un tablou încadrat, reprezentând o scenă din războiul româno-ruso-turc. O mesă de scris, pe care fecicitul George Barițiu și-a scris opul seu cel mai însemnat: «Părți alese din Istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă», împreună cu un scaun, un călămar și 2 pene. Un portret al lui George Barițiu cu subscrierea sa facsimilă. Un călindar de părete. O bandă dela un buchet primit din partea damelor române din Abrud cu inscripțiunea: «Progres culturai române». Medalia «Bene Merenti» clasa I, în aur, împreună cu decretul de dato 17 iunie 1876 nr. 38, prin care i s'a conferit lui George Barițiu acea distincțiune pentru merite literare din partea actualului rege al României Carol I. Un album cu monogram și fără nici un text. Adresa Românilor din maiu 1887 la iubileul de 50 ani. O adresă legată în scortă cu mătăsă roșie dela Români sělăgeni din 1885. Diploma de membru onorar al «Reuniunii femeilor române» din Sibiu din anul 1892. Decretul de cetățan di Brașovului de dato 19 octombrie 1868, estradat lui George Barițiu la propria-i cerere. O copie de pe decretul nr. 698, prin care George Barițiu este denumit de membru al societății literare române din București de dato 22 aprilie 1866, și o altă copie de pe regulamentul «Societății literare române». Adresa la jubileul de 80 ani dela Români din Năsăud de dato 22 maiu 1892. Adresa jubilară a tinerimei române din Cluș de dato 12/24 maiu 1892. Adresa jubilară a Academiei Române de dato 11/22 maiu 1892. Adresa jubilară a tinerimei române din Sibiu de dato 12/24 maiu 1892. Biografia autografă a lui G. Barițiu, cuprindând 25 pagini folio cu titlul: «Biografia mea scrisă de urgență în 8 zile, parte mare după documente și din memorie».

Diploma de membru onorar dela «Reuniunea femeilor române din Arad și provincia» de dato 2 iunie 1891. Diploma de membru onorar dela societatea «Petru Maior» din Budapesta de dato 29 noiembrie 1892. Diploma de membru onorar dela societatea pentru literatura și cultura poporului român din Bucovina de dato 15 martie 1867. Diploma de membru al societății literaro-bisericești «Alecsi Șincaiana» din Gherla de dato 22 martie 1888. Un convolut de testimonii și alte acte relative la persoana lui George Barițiu. Un convolut de telegrame și scrisori, charte de visite etc.

Proces de presă. Diarului «Tribuna» i s'a intențat încă astă-primăveră un proces de presă pentru un articol publicat anul trecut sub titlul «Repriviri politice». Procesul acesta se va pertractă în 12 septembrie n. la tribunalul cu jurați din Cluș.

Din România. Palatul Ateneului din București, care a început să se completeze, prin o aripă în dos, se va termină peste doi ani. — *La Teatrul Național* din București reparațiile au început; cheltuelile s'au preliminarat cu 10,000 lei. — *Tramvaiul electric*, care va circula în București, pe bulevard dela Cotroceni la Obor, a început să se construescă; va fi gata la sfârșitul lui septembrie. — *La Constanța* guvernul francez va ridică un monument în onorea soldaților francezi căduți în Crimeea; monumentul e gata și se va aședă în luna lui octombrie. — *Peste 50 de studenți* din Budapesta, Cluș, Viena, Graz, Cernăuți și Moldova s'au înscris ca să participe la congresul studenților dela Buzeu. — *Regina Natalia* a plecat dela Sinaia la Biarit.

Petrecere de veră la Pâncota. Tinerimea română din comitatul Aradului va arangia în Pâncota la 2 septembrie st. n. petrecere de veră în sala otelului «Crucea albă», în favorul școliei române de acolo. Comitetul arangiator e compus așa: Dr. Ștefan C. Pop, preșident. Ioan M. Demel, secretar. Ioan Buda, cassar. George Adam, Aurel Albu, Mircea Besean, Ioan Gebeles, Adrian P. Desseanu, Andrei Horvath, Andrei Ille, George Lupșa, Romul R. Motorca, Corneliu Pop, Ioan Pap, Enea Papiu, George Papp, Teodor Popescu, M. Aurel Popovici, George Popovici, D. Voniga, Eugen I. Zaslo, membri. Ofertele generose se primesc cu mulțămită la adresa presiidiului în Arad și se vor cvită pe cale diaristică. Damele sânt rugate a se presentă în toalete de promenadă.

Despărțământele Asociațiunii transilvane. *Despărțământul Blaș* se ve întruni în adunare generală în 27 septembrie n. în comuna Roșia din Secaș. Programa adunării cuprinde și formarea unei reuniuni agricole comitatense, conform decisiunii adunării generale din anul trecut. — *Despărțământul S. Sebeș* s'a convocat în adunare generală pe 10 septembrie n. la Spring.

Adunări oprite. Din cauza cholerei, s'a oprit ținerea adunării generale a despărțământului Beclean al Asociațiunii transilvane, convocată pe 18 august în comuna Nușfalău.

Sciri militare. La 18 august, ziua onomastică a Maj. Sale, s'au numit sublocoteneuți și următorii elevi militari. cari au terminat cu succes Academia militară din Wiener-Neustadt ori cea tehnică militară din Viena: Teodor Roman, la reg. 43; George Isopescul, la reg. nr. 41; Max. bar. Petrino, la reg. de dragoni nr. 9; Ales. bar. Vasilco-Serecki, la reg. de drag. nr. 9; Drag. Cioban, la reg. de art. nr. 2; Nic. Pêrvulescu, la divisia de bat. nr. 25; George cav. de Sêrbu, la bat. de pioniri nr. 14. La honveđi Emil Pascu, cadet-loctitor la reg. nr. 7.

Un jubileu unic in lume. Se cunosc până acum nunțile de aramă celebrate după doisprezece ani de căsătorie; cele de argint după douăzeci și cinci; cele de aur după cincideci și cele de diamant după șasezeci și doi și jumătate de ani. Dar cum să calificăm serbarea dată în onoarea a doi soți, cari timp de un secol întreg, au împărțit bucuriile și durerile vieții? Acest fapt ne mai audă să a întemplat la Zobolyi, o comună din Banat. Este stabilit prin acte autentice că în luna maiu 1793, soții Gian Szathmary, au fost uniți în legitimă căsătorie; ei sunt în vârstă, bărbatul de 120 și femeia de 115 ani. Toți concetățenii lor nu-și amintesc să-i fi vedut decât ca bătrâni și ei și până în ziua de azi au trăit din munca mânelor lor, căci soțul este cismar și soția croitoră.

Necrolôge. Al. br. *Vasilco*, fost mareșal al Bucovinei și consilier intim, conducătorul politic al Românilor din Bucovina, a încetat din viață la 20 august, la moșfa Berhomet. — *Valeriu Roman*, absolvent de teologie din Sibiu, fiul regretatului Visarion Roman, a încetat din viață la 16 august în Sibiu. — *Elisa Mureșianu n. Süss*, soția dlui dr. Leo Mureșianu, medic în Caransebeș, a murit acolo la 2/14 august, în etate de 35 ani. — *Stan Coleș*, farmacist în Zerneșci, a reposat la 4/16 august, în etate de 34 ani.

OGLINDA LUMEI.

Cronică mică. *Scupcina sêrbescă* a aprobat cu toate voturile guvernamentale, contra voturilor opozițiunii, urmărirea în contra fostului cabinet al lui Avacumovici. — *Intre francezi și italieni* s'au ivit niște nențelegeri serioase la Aigues-Mortes aproape de Nimes și anume între lucrătorii francezi și italieni de acolo; din incidentul acesta la Roma s'au făcut niște demonstrațiuni mari în contra francezilor. — *La Paris și la Londra* a fost zilele trecute căldură foarte mare. La Paris erau 40 grade de căldură; au murit de arșiță 5 ómeni și 4 cai. La Londra, un sergent care păziá la banca Engliterei, din cauza căldurei a cădut mort. — *In Francia* s'au făcut alegeri pentru parlament; partidul republican a eșit invingător, monarchiștii au pierdut 63 de cercuri, dintre cei compromiși cu Panama nu s'a ales nici unul.

Bătae între cocóne. În zilele acestea nu s'a vorbit la Petersburg și la Odesa decât de un mare scandal întemplat nu de mult în acest oraș între frumoasa artistă lirică, dna Grisier-Moutbazon și dna Sousses. Causa scandalului, e că bărbatul acestei din urmă trimisese artistei o scrisóre de amor, pe care inse dna Montbazon nu numai că n'a primit-o, dar a trimis-o nevastii cu indicația ca să-și păzescă bărbatul, căci altcum îl furá. Dna Sousses a primit scrisórea, a citit-o și a început să plângă, dar n'a spus nimic bărbatului. A doua zi s'era inse i-a đis: — Aș voi foarte mult să ved pe artista Montbazon; vreau să-i spun ceva important! — Ce are a face — đise bărbatul. Vino că te duc eu! Amendoi au plecat într'o grădină publică, unde au gásit pe artistă ședând singurá la o mész. S'au pus lângă ea. Femeile au început să vorbescă intei încet, pe urmă tot mai tare și mai tare, până s'au apucat la o cêrtă în tota regula. Bărbatul îngálbenise, căci șcidea, că e la mijloc o chestie de gelosie și el e cauza. Într'un moment dat artista Montbazon a dat o tiflá dnei Sousses; acesta infuriindu-se a luat o césză de cafea și a trântit-o în fața rivalei sale. Apoi s'au apucat la bătae și dá-i și dá-i și

trage-i de pěr, de se cutremurá grădina. Cele două rivale s'au bătut teribil, până când a intervenit poliția și le-a despărțit, dresând totodată și un proces-verbal. Trebuie să se șciece, că dl Sousses a luat-o la fugă. Afacerea a fost judecată de tribunalul din Odesa și amendoe femeile au fost condamnate la câte 25 ruble (75 fr.) amendă.

Avocătesele în America. 128 de avocătese se găsesc în Statele Unite din America. Din acestea 21 sunt măritate, 100 sunt đsóre, 2 sunt veduve și 5 sunt divorțate. Din cele măritate 18 au bărbați tot avocați și foarte adesea se întemplă că ele să stea alături cu bărbatul lor și să pledeze ca parte adversară în vre-un proces. De sigur că acesta este un mijloc de a se asigurá pacea casnică, căci adesea bărbatul și femeia în loc să se cêrtească, se cêrtă, prin pledoarii, în fața tribunalului și pot să se mușce cu vorba unul pe altul de trei parale în fața judecătorilor, plécă la braț acasă unde gustă în liniște pacea casnică ca în timpurile fericite din basme.

Familia regelui Siam. Familia cea mai numeroasă de pe glob este de sigur aceea a regelui Siam. Suveranul are două neveste; dar aceste două regine sunt... asistate de 38 de femei de harem, cari au regalat regelui abia 72 de copii. Monarcul siamez cu toate acestea s'a gândit la timp să asigureze viitorul dinastiei sale. Mai înainte ca el să implinescă 15 ani, erá deja tatá a doi copii. Pe lângă că el este bogat în descendenți direcți, nu este lipsit câtuș de puțin în descendenți colaterali, căci M. S. are 50 de frați surori și 226 de unchi și nepoți. Deci nu trebuie să ne mai mirăm că pentru a se alimentá casa regelui Siam e nevoie de 200 de bucătari.

Noue motive de divorț. Curtea de divorțuri din Londra a primit următoarea cerere de divorț: «Bărbatul meu: 1. Are picioarele prea mari și nefasonate; 2. Pêrul seu este tăiat de un barbier care nu șciece să-l aranjeze după figura sa; 3. Buza sa superióră este grósă și indică instinctări brutale cari nu-mi convin. 4. Nu șciece să pronunțe pe *h* aspirat. 5. Nu pricepe nici o chestie de teologie; astfel că me sileșce în fiecare duminică să me cert cu dênșul pentru că nu pricepe nimica din predica preotului. «Pentru aceste motive: Cer onorabilei Curți a divorțurilor să binevoiescă a pronunța sentința de divorț între mine N... N... din Londra și sir N... N... din Birmingham, domiciliat la Londra.» Curtea a ținut sémă în special de motivul lui *h* aspirat — și puțin de certurile duminicale pentru că sêrmanul bărbat nu pricepe predicile preotului și ascultă plângerea femeii pronunțând divorțul. Ex-dómna N... N... caută acum un palmiped care să aibă picioare frumoase fasonate, un barbier mai estetic și o gurá specială fabricată spre a pronunța pe *h* aspirat. Candidatul inimii sale va trebui să fie foarte priceput în teologie, altminterlea dómna va fi nevoită să se divorțeze a doua óră! Concursul e deschis!

Calindarul sêptemânei.

Dum. a 12-a după Rosalii, Ev. dela Mateiu c. 21, gl. 4. a inv. 4.			
Diua sêpt.	Calindarul vechiu	Călınd. nou	Sórele.
Duminică	15 (+) Ad. Prêcurat.	27 Rufus	5 13 6 48
Luni	16 Mart. Diomid	28 Augustin	5 15 6 47
Mărți	17 Mart. Miron	29 Tăiar. c. s. Io.	5 16 6 45
Mercuri	12 Mart. Flor. și Laur	30 Benjamin	5 17 6 43
Joi	13 Mart. Andreiu	31 Rebeca	5 19 6 41
Vineri	20 Păr. Maxim	1 Sept. Egidus	5 20 6 39
Sâmbătă	21 Prof. Michea	2 Efraim	5 21 6 38

UMOR și SATIRA.

De ce n'are ursu códă.

In vremea de demult avea și ursu códă ca tóte jivinele, códă lungă, stufósă, códă in lege, in sfêrșit.

Intr'o ȕi un pescar încárcase o căruță de pești dela baltă, și veniá cu ea incet-incet spre oraș, ținând calul de capástru. Din pricină că erá prea încárcată când se sguđuía căruța, isbindu-se de vre un bolovan or nemerind in vre-un fágaș, picá câte un pește doi, or și mai mulți. O vulpe vėđu și se luá după căruța, și cum picá câte-un pește, ea-l luá și-l ducea de-l ascunde pe marginea drumului ca să-l șcie gási mai târđiu. Când culese in deajuns, se întórse, luá peșcii de pe unde-i ascunsesse, îi puse intr'o traistă și porni spre vizuina ei in pădure.

In cale iaca ursu.

— Hei, bună ȕiua, vulpel

— Bună să ne fie, ursule!

— Dar ce ai in traistă?

— Iacă niște pești, ursule.

— Aoleo, taman ce-mi place mie... ia pune jos să 'mpărțim.

— Vai de mine ursule, cum să împărțim? că me căznii de-mi eșirá ochii din cap până prinsei cățiva... Să-ți dau unu, doi...

— Ce unu doi?... Să împărțim.

— Ce să facă vulpea? Cu ursu nu erá de glumă, șciea ea.

— Șcii ce? i ȕise; decé te-oi indreptá la locul unde am prins eu, și te-oi invetá cum să faci ca să prinđi ca mine, me lași in pace? Nu de alta, dar am pui și mi-e frică să-i tot las singuri...

— Așá te las, respunse ursu.

— Uite; du-te la baltă, vėrá códă in apă și stai nemișcat, că peșcele trage la códă; cum îi simți că te pișcă, smucește-o repede și pune laba pe ei...

Ursu mulțumí bucuos, își luá ȕiua bună și se depártă de vulpe, care-și urmă calea ríđend de păcăléla ce-i trăsese.

Ajungend ursu la baltă, vėri cóna ináuntru și așteptá... așteptá... Vėđu că nu prinde nimic, dar se încápătiná și státu până-l furá somnul. Dormi greu tótá nóptea, și erá un ger de se făcea resuflarea sloiu, incát, când se deșteptá și vru să plece, n'a mai putut-o desprinde, și tot intinđend de ea, numai se pomení că trosneșce și i se rupe tocmăi đin rădăcină.

Și d'atunci ci-că n'are ursu códă.

DUMITRU STĂNCESCU.

Adorata mea.

Adorata mea e blondă
Ca și ángerii din cer,
Are ochii blánđi albaștri,
Plini de farmec și mister...

E intr'una visátóre
Cu privirea 'n sus și 'n jos,
Nu cumva in gándu-i catá
Vre un tiner Fėt-frumos?...

Nu me vede nici odatá,
De și eu necontentit

O privesc cu adorare
Ca un om nenorocit...

Și, in visuri turburate,
Adoratei îi șoptesc:
— Vin la mine, copilóto,
«Vino, dragá, te iubesc!...»

O iubesc și pentru dęnsa
Mi-aș da vėřta la moment;
Dar zadarnic, căci eu dęnsei
Sânt strein, indiferent...

Adorata mea e blondá
Și-are chipul drágăstos,
Dar privirea-i visátóre
Catá 'n zare... Fėt-frumos...

MARION.

Intėia scrisóre de amor.

Hermína, frumoșá fatá a fabricantului R. se aflá la bái cu părinții sei. Ea e in vėrstá de 15 ani și se gándeșce la amor și la deliciile acestuia. Așá-i tinerimea (mai ales fetele) la vėrsta asta. Unde mai pui, că ea ochise pe un inginer tiner și frumos. Íi plăcea de el, dar inginerul nici n'o bágá in sémá.

Nepásarea lui făcea pe Hermína să-l iubescá și mai mult și nóptea plángea in pat gándindu-se la el.

In sfêrșit s'a hotárit să-i scrie. Dar cine să-i ducá scrisórea? Intr'o diminėtá s'a pus la mėsá pe când părinții se aflau in grădiná și a inceput:

— Te ador de multá vreme, domnule Anton!...

Mai departe n'a putut scrie de emoțiune; ea a bágat scrisórea in plic și a dat-o servitórei ca s'o dea inginerului. Servitórea credincióșá a dat-o mamei, care a citit-o și a scris pe un bilețel urmátórele cuvinte:

— la slábeșce-me cu dragostea, broșcoiule!

inginer Anton,

Apoi a pus bilețelul intr'un plic și l'a dat servitórei să-l ducá fetei.

Hermína citindu-l s'a pus pe pláns. Ea credea, că inginerul i-a respuns. Nu șciea că a fost păcălită.

De atunci ureșce pe Anton care de altmíntrelea e logodit cu fata bancherului X.

Ginerele și sócra.

+ — Căt aș dorí ca să fii o stea!
— De ce?
— Pentru că cea mai apropiatá e la 11.760,071 kilometri!

Problemá matematicá.

Un suspin se póte împărți in 5 părți: decá persóna va suspiná intr'o mánușe umflatá!

Domnul. — Lasá-me să lucrez. Fac discursul pentru intrunirea viitóre.

Dómna. — 'Ce o să promiți alegátórilor?

Dómnul. — Le promit, tot, — dar nimic mai mult!...

Proprietar, redactor respunđător și editor: IOSIF VULCAN.

CU TIPARIUL LUI IOSIF LÁNG & COMP. ORADEA-MARE.

